

Μ Ε Ρ Ο Σ Γ.

Βίος Πύρρου,

Τῆ μεγάλα, Βασιλέως τῆς Ἡπείρου.

§. α'. Ο Πλούταρχος λέγει, ὅτι ἐσασίασαν οἱ Μολοττοί, καὶ ἐδίωξαν τὸν Αἰακίδην, ἔπειτα ἔφερον τοὺς υἱοὺς τοῦ Νεοπτολέμου εἰς τὴν Ἡπειρον βασιλεῖς. Ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι ἐφόνευσαν τὸν Αἰακίδην οἱ Μολοσσοί, καὶ πάντας τοὺς φίλους αὐτοῦ, ἔπειτα ἤθελον νὰ φονεύσωσι καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Πύρρον. Φαίνεται ὅμως, ὅτι, ὅτε ἐπανεσάτησαν καὶ ἔγραψαν τὴν ἐξωρίαν αὐτοῦ, ἐφόνευσαν καὶ τοὺς φίλους, ὅσοι ἦσαν ἐκ τοῦ μέρους τούτου, καὶ τότε οἰήρπασαν καὶ τὸν οἶκον, ἤθελον νὰ φονεύσωσι καὶ τὸν Πύρρον, ὅς τις ἦτον ἔτι βρέφος δύο χρόνων, καὶ ἔκρυψεν αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ.

§. β'. Δύο φίλοι πισοὶ τοῦ Αἰακίδου, Ἄνδροκλῆς καὶ Ἄγγελος ὀνομαζόμενοι, βλέποντες τὸν κίνδυνον τοῦ παιδὸς, ἔκλεψαν αὐτὸ κρυ-

φίως* ἔλαβον καὶ τὰς γυναῖκας, τὰς τροφούς αὐτοῦ, καὶ ὀλίγους δούλους, καὶ ἔφυγον πρὸς τὴν Ἰλλυρίαν, ὅπως ἐδυνήθησαν. Ἐμαθον ὅμως τὸ πρᾶγμα οἱ ἐχθροὶ, καὶ ἔτρεξαν κατόπιν, ὡς ἐφθασαν αὐτούς· ἐπειδὴ αἱ γυναῖκες δὲν ἐδύναντο νὰ τρέχωσι, καὶ ἐγένετο ἀργοπορεία. Μεταξὺ τῶν δούλων ἦσαν τρεῖς νέοι πισοὶ καὶ ἀνδρείοι, Ἀνδροκλείων, Ἰππίας καὶ Νέαυδρος καλούμενοι. Ὄθεν ἀφ' οὗ εἶδον, ὅτι ἐπλησίασαν οἱ ἐχθροὶ, καὶ αἱ γυναῖκες ἀπέκαμον, ἔδωκαν τὸν Πύρρον εἰς αὐτούς τοὺς τρεῖς νέους, καὶ τοὺς παρήγγειλαν, νὰ τρέχωσιν ὅσον δύνανται, ἕως νὰ ἐξέλθωσιν ἐκ τῶν συνόρων τῆς Ἠπείρου, καὶ νὰ φθάσωσιν εἰς τὰ Μέγαρα τῆς Μακεδονίας (α). Καὶ οὕτως ἐκεῖνοι μὲν ἔφυγον. Ἄυτοὶ δὲ ἐμπόδιζον τοὺς ἐχθρούς, πότε μὲν παρακαλοῦντες, πότε δὲ ἐναντιούμενοι, ἕως νὰ ἀπομακρυνθοῦν ἐκεῖνοι. Τέλος δὲ ἀφ' οὗ τοὺς εἰδῶξαν ὀλίγου ὀπίσω, ἔτρεχον νὰ φθάσωσι τοὺς δούλους, οἱ ὅποιοι εἶχον τὸν Πύρρον. Ἐφθασαν λοιπὸν αὐτούς, καὶ ἔτρεχον νὰ φθάσωσι τὴν ῥηθεῖσαν πό-

(α) Δὲν ἰξεύρομεν ποῦ ἦτον ἡ πόλις αὕτη. Ὁ δὲ Στέφανος ἀναφέρει καὶ τῆς Μολλοσσίδας καὶ Ἰλλυρίας πόλεις Μέγαρα καλουμένας.

λιν. Πλησίον τῆς πόλεως ἦτον τὶς ποταμὸς, τὸν ὁποῖον ἔπρεπε νὰ περάσωσιν, ἔπειτὰ νὰ ἔλθωσιν εἰς τὴν πόλιν, ὅπου ἦτον ἀσφάλεια καὶ ἀφροβία. Ὅθεν ὅσον ἐπλησίαζον πρὸς τὴν ἀσφάλειαν, τόσον ἐνεψυχουῦντο, καὶ παρηγοροῦντο, καὶ ἐδάδιζον ταχύτερον. Ἐφθασαν λοιπὸν εἰς τὸν ποταμὸν μετὰ τὴν δίσιν τοῦ ἡλίου, ἐλπίζοντες νὰ περάσωσιν εὐθύς.

δ. γ'. Τοιαύτην ἐλπίδα ἔχοντες, καὶ μετ' αὐτὴν προθυμίαν τρέχοντες, καὶ τοὺς ἐχθροὺς ὀπισθεν μὴ βλέποντες, εἶδον ἐξαίφνης ἔμπροσθεν αὐτῶν, ἄλλον ἐχθρὸν ἀγριώτερον καὶ φοβερώτερον, ὁ ὁποῖος ἀπέκοψε δι' ὅλου τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας. Ὁ ποταμὸς ἦτον πλημμυρισμένος, ἐπειδὴ συνέβη μεγάλη βροχὴ εἰς τὰ βουνὰ, καὶ ἔτρεχε τόσον ὀρμητικῶς, ἄγριος καὶ θαλερὸς, ὥστε ἔφριπτεν ὁ ἄνθρωπος, βλέπων τὴν ὀρμὴν, καὶ ἀκούων τὸν κρότον τοῦ ῥεύματος. Ἐν τούτοις δὲ ἔγινε καὶ σκότος, ἐπειδὴ ἐνύκτωσε, καὶ ἐφαίνετο, καὶ ἠκούετο ἔτι φοβερώτερος καὶ ἀγριώτερος, ὥστε ἀπελπίσθησαν οἱ ἄνθρωποι, σοχαζόμενοι, ὅτι ἦτον ἀδύνατον, νὰ ἐπινοήσωσι τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ διαβῶσιν,

αἱ γυναῖκες καὶ τὸ παιδίον μάλις αὐτῶν διὰ μέσου τούτου τοιούτου κινδύνου.

§. δ. Ἐν τοιαύτῃ δὲ ἀπελπισίᾳ ὄντες, εἶδον τινὰς ἀνθρώπους πέραν τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἔκραζον παρακαλοῦντες, νὰ τοὺς βοηθήσωσιν· ἔλεγον τὸν κίνδυνον, καὶ εἰς πληροφορίαν αὐτῶν, ἔδειχναν καὶ τὸν Πύρρον. Ἄλλ' ἐκεῖνοι δὲν ἐδύναντο νὰ ἀκούσωσι διὰ τὸν κρότον καὶ τὴν ταραχὴν τοῦ ποταμοῦ, τί λέγουσιν οὗτοι, καὶ τί θέλουσι. Καὶ οὕτως ἐσάθησαν ὥραν ἱκανὴν, οὗτοι μὲν κράζοντες καὶ παρακαλοῦντες, ἐκεῖνοι δὲ βλέποντες μόνον, καὶ μὴ ἐννοοῦντες τί λέγουσι. Τέλος δὲ εἰς ἓξ αὐτῶν ἔλαβε φλοιὸν (φλούδα) ἀπὸ ἑνὸς δένδρου, καὶ ἔγραψεν εἰς αὐτὸν μὲ τὴν πόρπην (α) τὴν ἀνάγκην καὶ τὸν κίνδυνον τοῦ Πύρρου. Ἐπειτα ἔδησε τὸν φλοιὸν εἰς μίαν πέτραν, καὶ τὸν ἔρριψε πέραν τοῦ ποταμοῦ. Ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι εἰς ἀκούτιον ἐπέρασαν τὸν φλοιὸν, ἔπειτα ἔρριψαν τὸ ἀκούτιον πέραν τοῦ ποταμοῦ.

§. ε'. Ἀφ' οὗ ἐκεῖνοι ἀνέγνωσαν τὰ γράμματα, καὶ εἶδον τὴν ἀνάγκην, καὶ τὸν ἐπικείμε-

---

(α) Εἶδος βελόνης, ὡς αἱ νῦν καρφερίζαι τῶν γυναικῶν.

νον κίνδυνον, εὐθύς ἔκοψαν ξύλα, καὶ συνέδησαν αὐτὰ μὲ τοιοῦτον τρόπον, ὥς τὰ κατεσκευάσαν ὡς γέφυραν, καὶ ἐπέρασαν πέραν. Ὁ πρῶτος τούτων, ὅς τις ἐπέρασε καὶ ἔλαβε τὸν Πύρρον πρῶτον, καὶ τὸν διεδίδασε πέραν τοῦ ποταμοῦ, ὠνομάζετο Ἀχιλλεύς. Ὡς, οὗτος ὁ σωτὴρ τοῦ Πύρρου, εἶχε τὸ ὄνομα τοῦ προγόνου αὐτοῦ Ἀχιλλέως. Τοὺς δὲ ἄλλους καὶ τὰς γυναῖκας ἔλαβον οἱ ἄλλοι, καὶ τοὺς ἐπέρασαν ὅλους εὐτυχῶς εἰς τὴν σωτηρίαν. Καὶ οὕτως ἐσώθησαν ἅπαντες παραδέξως ἐκ τοῦ ἐσχάτου κινδύνου, πρὶν φθάσωσιν οἱ ἐχθροὶ, οἱ ὅποιοι ἐδίωκον αὐτούς.

δ. ς. Ἐκείθεν δὲ ἦλθον εἰς τὴν Ἰλλυρίαν, πρὸς τὸν τότε βασιλέα αὐτῆς, ὁ ὅποιος ὠνομάζετο Γλαυκίας, καὶ εὖρον αὐτὸν καθήμενον εἰς τὸν οἶκον μὲ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. Ἐυθύς καθὼς εἰσῆλθον εἰς αὐτὸν, ἔβαλον τὸν Πύρρον κατὰ γῆς εἰς τὴν μέσην τοῦ δωματίου. Ὁ δὲ Γλαυκίας, ἀφ' οὗ ἔμαθε τὰ πάντα, ἐσάθη πολλὴν ὥραν σιωπῶν καὶ συλλογιζόμενος, τί νὰ κάμῃ, νὰ τὸν δεχθῆ, νὰ τὸν διώξῃ, ἢ νὰ τὸν στείλῃ εἰς τὸν Κάσσανδρον. Ἐπειδὴ ἐφοβεῖτο τὸ θῆριον ἐκεῖνο τὸν Κάσσανδρον, τὸν ἄσπονδον ἐχ-

H

θρόν του Αἰακίδου. Ἐν ᾧ δὲ ἐσυλλογίζετο αὐ-
 τὸς, ὁ Πύρρος ἔρπεται πρὸς αὐτὸν, λαμβάνει
 τὸ φόρεμά του μετὰ τὰς δύο χεῖρας, ἔπειτα βοη-
 θούμενος ἀπὸ τοῦ φόρεμα, ὠρθώθη, καὶ ἐσά-
 θη ὡς ἰκέτης εἰς τὰ γόνατα, αὐτοῦ. Τοῦτο τὸ
 ἀθῶον κίνημα τοῦ διστοῦς βρέφους, τὸ ὁποῖον ἔ-
 δειξε σχῆμα ἰκεσίας, πρῶτον μὲν ἐκίνησεν εἰς
 γέλωτα τὸν Γλαυκίαν· ἔπειτα δὲ εἰς οἴκτου καὶ
 λύπην· ἐπειδὴ ἐσάθη ὡς ἰκέτης εἰς τὰ γόνατα
 αὐτοῦ δακρύων καὶ παρακαλῶν. Ἄλλοι δὲ εἶπον,
 ὅτι εἰς ἓνα βωμὸν τῶν θεῶν ἦλθε καὶ ἐσάθη ὁ
 Πύρρος, καὶ οὐχὶ εἰς τὰ γόνατα τοῦ Γλαυκίου.
 Ἐπειτα ἠπλώσε τὰς χεῖρας περὶ τὸν βωμὸν, ὥ-
 ςε ἐφαίνετο, ὅτι ἐνηγκαλίσθη αὐτὸν ὡς ἰκέτης (α).

§. ζ'. Τοῦτο τὸ κίνημα τοῦ Πύρρου, ὅπως
 καὶ ἂν ἔγινεν, ἢ πρὸς τὸν Γλαυκίαν, ἢ εἰς τὸν
 βωμὸν, ἐφάνη πρὸς τὸν Γλαυκίαν θεία ἔμπνευ-
 σις, καὶ μετέβαλε τὴν γνώμην αὐτοῦ. Ὅθεν πα-
 ρέδωκε τὸν Πύρρον πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ
 παρήγγειλε νὰ τὸν ἀνατρέφῃ, νὰ τὸν παιδαγωγῇ,
 καὶ νὰ τὸν ἐπιμελῆται ὡς ἰδίου αὐτῶν τέκνον. Ἐτι

(α) Τοιαῦτα ἔκαμνον οἱ καταδιωκόμενοι, ὅτε κατέ-
 φευγον πρὸς τινὰ ὑπερασπιστὴν ζητοῦντες ὑπεράσπισιν. Ὅ-
 ρα περὶ τούτων ἐν Ἐγγυγ. περὶ Ἰκεσίας Τόμ. 4'. 158.

δὲ ἡ γυνὴ τοῦ Γλαυκίου ἦτις ὠνομάζετο Βερόη, ἦ-
 του συγγενῆς τοῦ Πύρρου, διότι κατήγετο καὶ αὐτὴ
 ἐκ τοῦ γένους τῶν Δίακιδῶν (α). Καὶ οὕτως ἀνε-
 τρέφετο ἐκεῖ ὁ Πύρρος μὲ τὰ τέκνα τοῦ Γλαυκίου,
 καὶ διὰ τοῦτο εἶχον ὑπερῶς ἀδελφικὴν φιλίαν μὲ
 τὸν Πύρρον οἱ υἱοὶ τοῦ Γλαυκίου. Ἐνομήσθη δὲ
 ὁ Πύρρος καὶ υἱὸς Θετὸς τοῦ Γλαυκίου. Μετ'
 ὀλίγον ἐπεμψαν οἱ ἐχθροὶ καὶ ἐζήτησαν αὐτόν·
 ἀλλ' ὁ Γλαυκίας ἐπέμεινε σεβρῶς εἰς τὴν ἀπόφα-
 σίν αὐτοῦ. Ὁ δὲ Κάσσανδρος ὑπεσχέθη διακό-
 σια τάλαντα πρὸς τὸν Γλαυκίαν, νὰ τὸν παρα-
 δώσῃ. Ἀλλ' ὁ Γλαυκίας προτίμησε τὴν ἀρετὴν,
 καὶ τὸν χαρακτῆρα τοῦ βασιλικοῦ ἀξιώματος,
 παρὰ τὴν χαμερπεσάτην χρηματικὴν προδοσίαν.
 Τὰ διακόσια τάλαντα ἦσαν ὀλίγη ὑπόθεσις πρὸς
 τὸν Κάσσανδρον· ἐπειδὴ ἂν ἐφόρευε τὸν Πύρ-
 ρον, καθὼς ἐφόρευσε καὶ τὸν υἱὸν τοῦ μεγάλου
 Ἀλεξάνδρου, ἐλάμβανεν αὐτὸς τὸ βασίλειον τῆς
 Ἠπείρου· ἔπειτα βοηθούμενος ὑπὸ τῶν Ἠπει-
 ρωτῶν, ἐσερέωνεν εἰς τὴν ἐξουσίαν αὐτοῦ καὶ
 τὴν Μακεδονίαν.

§. η'. "Οὕτω λοιπὸν ἀνατρεφόμενος ἐκεῖ ὁ
 Πύρρος, ἔδειχνε μικρόθεν τὰ μεγάλα καὶ ἀμίμη-

(α) Ἰωάν. Γ. 17.

τα προτερήματα αὐτοῦ. Ἐσπούδαζε δὲ μικρόθεν ἐπιμελῶς καὶ προθύμως μάλις τὰ πολεμικά. Καὶ ὅτε ἐμεγάλωσεν, εἰς τὴν μελέτην τούτων κατεγίνετο ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, νομίζων, ὅτι τοῦτο τὸ μάθημα εἶναι βασιλικώτατον. Ὅτε ἐφόνευσαν οἱ Ἕπειρῶται τὸν Ἀλκίταν, καὶ ἦτον ἡ Ἕπειρος εἰς ἐκείνην τὴν ἀθλίαν ταραχὴν καὶ ἀσυμφωνίαν, ὥστε μήτε αὐτοὶ ἐδέχοντο βασιλεῖα, μήτε ἤθελέ τις νὰ γένη βασιλεὺς αὐτῶν, ὡς προείρηται, ὁ Πύρρος ἦτον δώδεκα χρόνων. Εἰς ταύτην λοιπὸν τὴν εὐκαιρίαν στρατεύει ὁ Γλαυκίας ἐκ τῆς Ἰλλυρίας, ἔχων τὸν Πύρρον, καὶ δύνανται στρατεύματος μεγάλην, καὶ ἔρχεται εἰς τὴν Ἕπειρον, ὅπου ἠνάγκασε τοὺς Ἕπειρώτας, καὶ ἐδέχθησαν αὐτὸν βασιλεῖα. Εἰς τοῦτο βεβαίως εἶχε καὶ ἐσωτερικοὺς συνεργοὺς, φίλους τοῦ Αἰακίδου, οἱ ὅποιοι ἤθελον τὸν Πύρρον. Καὶ οὕτως ἔγινεν ὁ Πύρρος βασιλεὺς τῆς Ἕπειρου, ἐπιτροπευόμενος βεβαίως ἕως νὰ μεγαλώσῃ. Ὁ Κάσσανδρος ὅμως δὲν ἀτηλπίσθη μήτε τότε, ἐπειδὴ εἶχε μέρος εἰς τὴν Ἕπειρον, τὸ ὅποιον ἤθελεν αὐτὸν, καὶ ἐμίσει τοὺς Αἰακίδας, ὡς προείρηται. Εἶχον μὲν καὶ οἱ Αἰακίδαι, ὅμως ὡς φανερώουσι τὰ πράγματα, ὁ

Κάσσανδρος εἶχε τὸ πλεῖστον καὶ ἰσχυρώτατον μέρος τῶν Ἠπειρωτῶν.

§. 9. "Όταν ἦτον ὁ Πύρρος δεκαεπτὰ ἐτῶν, καὶ ἐνόμιζεν, ὅτι ἐςερρώθη εἰς τὴν βασιλείαν, καὶ πλείον δὲν ἔχει φόβον, ἐκάλεσαν αὐτὸν εἰς τὴν Ἰλλυρίαν, ὅτε ἐώρταζον τοὺς γάμους ἐνὸς υἱοῦ τοῦ Γλαυκίου, μὲ τὸν ὁποῖον συναυστράφη.

"Όθεν μὴ ὑποπτευόμενος παντελῶς περὶ τοῦ βασιλείου αὐτοῦ, ἀφῆκεν ἐπιτρόπους διοικητάς, καὶ ἦλθεν εἰς τοὺς γάμους τοῦ φίλου. Ἄλλ' ἐν ᾧ αὐτοὶ ἐώρταζον τοὺς γάμους, ἐπανεσάτησαν οἱ Μολοσσοὶ, ἐδίωξαν τοὺς ἐπιτρόπους αὐτοῦ, ὥρμησαν εἰς τὰ βασίλεια, καὶ διήρπασαν τὰ βασιλικὰ πράγματα, ἔπειτα ἐκάλεσαν βασιλέα τινὰ Μακεδόνα Νεοπτόλεμον ὀνομαζόμενον. Ὁ δὲ Πύρρος ἔμεινεν ἔξω τοῦ βασιλείου αὐτοῦ ἔρημος πάντων, καὶ δυνάμεως, καὶ φίλων καὶ χρημάτων.

§. 10. Ὁ Πύρρος εἶχεν ἀδελφὴν Δηιδάμειαν ὀνομαζομένην ὡς προσήπομεν. Ταύτην τὴν Δηιδάμειαν εἶχον προσδιωρισμένην μικρόθεν, νὰ τὴν λάβῃ γυναῖκα ὁ υἱὸς τοῦ μεγάλου Ἀλεξάνδρου, ὁ ὁποῖος ὠνομάζετο Ἀλέξανδρος, ὡς ὁ πατὴρ αὐτοῦ. Ὅθεν καὶ ὠνόμαζον αὐτὴν, ἔτι μικρὰν εἶσαν, γυναῖκα τοῦ Ἀλεξάνδρου. Ἀφ' οὗ δὲ

ἔδολοφονήθη ὁ δυσυχὴς ἐκεῖνος, ἔλαβε τὴν Δηΐ-
 δάμειαν γυναῖκα Δημήτριος ὁ Πολιορκητῆς υἱὸς
 τοῦ Ἀντιγόνου βασιλέως τότε τῆς Φρυγίας. Ὁ
 Δημήτριος τότε ἦτον εἰς τὴν Πελοπόννησον, ὅ-
 που ἐκυρίευσεν τὸ πλεῖστον μέρος αὐτῆς. Καὶ ἐκεῖ
 ἐώρτασε τοὺς γάμους τῆς Δηΐδαμείας, ὅτε ἐπα-
 νηγύριζε καὶ τὴν Ἑορτὴν τῶν Ἑραίων εἰς τὸ
 ἄργον μὲ ἀγῶνας λαμπροὺς καὶ λοιπὰ τοιαῦτα.
 Ὄθεν ὁ Πύρρος μὴ ἔχων ἄλλο βεβαιότερον κα-
 σαφύγιον, ἦλθεν εἰς τὸν γαμβρὸν καὶ εἰς τὴν
 ἀδελφὴν αὐτοῦ. Ἐδέχθη λοιπὸν αὐτὸν ὁ Δημή-
 τριος καὶ τὸν εἶχεν ὑποστρατηγὸν εἰς τὸ στρατεύ-
 μα αὐτοῦ. Ὅτε ἐγένετο ἡ μεγάλη μάχη εἰς τὴν
 πόλιν τῆς Φρυγίας Ἰψοῦν ὀνομαζομένην, ὅπου
 ἐπολέμησαν ὅλοι οἱ διάδοχοι τοῦ Ἀλεξάνδρου,
 οἱ ὅποιοι ἦσαν οἱ βασιλεῖς πάσης τῆς οἰκουμένης
 τότε, εἶχε καὶ ὁ Πύρρος τὴν διοίκησιν ἑνὸς μέ-
 ρους τοῦ στρατεύματος τοῦ Δημητρίου, καὶ ἠγω-
 νίσθη λαμπρῶς καὶ ἐνδόξως, ὥστε ἔτρεψε τοὺς
 ἐναντίους πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖνο. Ἐνικήθη μὲν
 ὑστερον καὶ ἐδυσήχησεν ὁ Δημήτριος, ὅμως ὁ
 Πύρρος ἔμεινε πιστὸς εἰς αὐτὸν, μάλιστα δὲ τὸν
 ἔστειλε νὰ φυλάξῃ τινὰς πόλεις τῆς Ἑλλάδος, καὶ
 τὰς ἐφύλαξε πιστῶς. Καὶ τέλος, ὅτε ὁ Δημή-

τριος συνεφώνησεν εἰρήνην μετὸν Πτολεμαῖον, βασιλέα τῆς Αἰγύπτου, καὶ ὁ Πτολεμαῖος ἐζήτησεν ἐνέχυρον, ἦλθεν ὁ Πύρρος εἰς τὴν Αἴγυπτον προθύμως, καὶ ἔμεινεν ἐνέχυρον ἐκ μέρους τοῦ Δημητρίου.

§, ια'. Διατρίβων δὲ εἰς τὴν Αἴγυπτον, ἔδειξε τὰς ἀρετὰς αὐτοῦ εἰς πολλὰς καὶ διαφόρους περιβάσεις, εἰς γυμνάσια καὶ κυνήγια, καὶ εἰς ἄλλας τοιαύτας διατριβάς· ἐπειδὴ ὁ Πτολεμαῖος ἐλάμβανεν αὐτὸν εἰς ὅλα τὰ τοιαῦτα. Ἦτον δὲ ἐπιτήδειος καὶ εἰς τοὺς πολιτικοὺς τρόπους τῶν ἡγεμονικῶν αὐλῶν, ὥστε ἐφαίνετα καὶ ἐκ τούτου χαριέστατος, μεταχειριζόμενος ἕκαστον κατὰ τὴν ὄξιαν αὐτοῦ, τὸν μὲν ἀνώτερον πολιτικῶς, τὸν δὲ ταπεινότερον ὑπεροπτικῶς, κατὰ τὸ ἑαυτοῦ συμφέρον. Ἦτον ὁμῶς κόσμιος καὶ σώφρων καθ' ὅλα, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀρστέη μεγίστη πρὸς πάντα ἄνθρωπον, καὶ ἐξαιρέτως εἰς βασιλέα καὶ ἡγεμόνα. Πρῶτον παρετήρησε νὰ μάθῃ, ποία γυνὴ τοῦ Πτολεμαίου ἔχει τὴν μεγίστην δύναμιν εἰς τὴν αὐλήν· ἐπειδὴ ὁ Πτολεμαῖος εἶχε πολλὰς γυναῖκας κατὰ τὴν τότε συνήθειαν. Καὶ εὔρε πρῶτην εἰς τούτου τὴν Βερενίκην, ἣ ὁποία ἐπρώτευεν εἰς τὴν αὐλήν, διὰ τὴν φρόνησιν καὶ σω-

φροσύνην αὐτῆς • ὅθεν ἐθεράπευεν αὐτὴν περισσό-
 τερου τῶν ἄλλων, σεμνῶς καὶ κοσμίως. Ἡ Βε-
 ρευικὴ εἶχε πρῶτον ἄνδρα τὸν Φίλιππον, καὶ ἐ-
 γέννησεν ἐξ αὐτοῦ μίαν θυγατέρα Ἀντιγόνην ὀ-
 νόμαζομένην, ἔπειτα ἔλαβεν αὐτὴν ὁ Πτολε-
 μαῖος. Ἡ δὲ Ἀντιγόνη ἦτον τότε εἰς ἡλικίαν γά-
 μου, καὶ ἐζήτουν αὐτὴν πολλοὶ ἡγεμόνες. Ἀλλ'
 ὁ Πτολεμαῖος καὶ ἡ Βερεικὴ προέκριναν τὸν Πύρ-
 ρον ἄνδρα τῆς Ἀντιγόνης, καὶ ἐώρτασαν εἰς τὴν
 Ἀλεξάνδρειαν πολυτελῶς καὶ βασιλικῶς τὸν γάμον.

§. ιβ'. Ἡ Ἀντιγόνη ἦτον νέα φρόνιμος ὡς
 καὶ ἡ μήτηρ αὐτῆς • ὅθεν μετὰ τὸν γάμον τοῦ-
 του ὁ Πύρρος ἐθεωρεῖτο ἔτι εὐνοϊκώτερον, ἐγι-
 νε καὶ παρρησιασικώτερος. Ἐχων δὲ καὶ τὴν Ἀν-
 τιγόνην συνεργόν, κατώρθωσε τὸν τρόπον, νὰ
 ἀναλάβῃ τὸ βασίλειον αὐτοῦ. Ἐδωκεν αὐτῷ ὁ
 Πτολεμαῖος χρήματα, σράτευμα καὶ σόλον, καὶ
 οὕτως ἦλθεν εἰς τὴν Ἡπειρον, ὅτε ἐπεθύμησαν
 αὐτὸν οἱ περισσότεροι Ἡπειρῶται, διότι ὁ Νεο-
 πτόλεμος ἦτον βίαιος καὶ σκληρὸς, καὶ ἐπομένως
 ἐδιώκετο εὐκόλως. Ὅμως ὁ Πύρρος δὲν ἔκρινε
 συμφέρον νὰ τὸν διώξῃ μὲ βίαν, ἐπειδὴ ἔπρεπε
 νὰ καταφύγῃ εἰς ἄλλην δύναμιν, νὰ ζητήσῃ βοή-
 θειαν, ἵνα πολεμῇ ὑπερὸν μὲ αὐτὸν, ὥς νὰ εἰ-

ναι ἡ βασιλεία ἀμφίρροπος. "Οθεν ἔκρινε συμφερώ-
τερον, νὰ βασιλεύωσι καὶ οἱ δύο. Καὶ οὕτως ἐ-
γένετο μὲ εἰρήσῃν καὶ φιλίαν καὶ μὲ συνθήκας
ἡ κοινωνία τοῦ βασιλείου

§. γ'. Οὕτω λοιπὸν ἐβασίλευον ὕστερον εἰ-
ρηνικῶς τινὰς χρόνους. Μετὰ δὲ ταῦτα ὑπω-
πτέυετο ὁ ἓνας τὸν ἄλλον, ἐπειδὴ οἱ φίλοι αὐτῶν,
τοὺς ἠρέθιζον κρυφίως, διαβάλλοντες τὸν ἓνα
πρὸς τὸν ἄλλον, ὥς ἐ συνεταράχθη ἡ μεταξὺ αὐ-
τῶν πίσις, καὶ ἤυξανεν ἡ ὑποψία μυσικῶς εἰς
τὰς καρδίας αὐτῶν. Οὕτω δὲ αὐξανομένη ἡ ὑπο-
ψία, ἐκίνησεν ἐπιβουλήν, ἡ ὁποία ἐφάνερώθη
ἄπρακτος πρὸς χάριν τοῦ Πύρρου. Προσέρηται,
ὅτι οἱ βασιλεῖς τῆς Ἡπείρου καὶ ὁ λαὸς συνη-
θορίζοντο εἰς τὴν Πασσαρῶνα, πόλιν τῆς Μο-
λοσίδος, καὶ ὠμνυον ἀμοιβαίως τὸν κοινὸν ὄρ-
κον. Κατὰ ταύτην τὴν συνήθειαν ἦλθον καὶ αὐ-
τοὶ νὰ ἐμόσῃσι τοῦτον τὸν ὄρκον, ἔχοντες ἕκα-
στος τοὺς φίλους αὐτοῦ, συμβούλους, στρατηγοὺς
καὶ λοιποὺς, ὥς ἡ τελετὴ καὶ πομπὴ ἦτον λαμ-
πρὰ καὶ βασιλική. Ἐκεῖ τότε ἔδιδον καὶ δῶρα πολ-
λὰ πρὸς ἀλλήλους εἰς σημεῖον φιλίας καὶ εὐκριν-
είας. Τότε ὁ πιστότατος φίλος καὶ σύμβουλος
τοῦ Νεοπτολέμου, ὁ Γέλων, ἔδωκε τῷ Πύρρῳ δῶ-

ρὸν δύο ζεύγη βοῶν ὄροτῆρων (α), Ὁ δὲ Μυρτίλος ὁ ἐπίσατης τοῦ οἴνου τοῦ Πύρρου, ὅς τις εὐρέθη ἐκεῖ τότε, ἐξήτησεν εὐθὺς τοὺς βόας ἀπὸ τὸν Πύρρον. Ἄλλ' ὁ Πύρρος τοὺς ἐχάρισεν εἰς ἄλλον, καὶ ὁ Μυρτίλος ἔδειξεν, ὅτι ἐπειράχθη. Ταῦτα δὲ ἰδὼν ὁ Γέλων, ἐνόμισεν, ὅτι ὁ Μυρτίλος γίνεται εὐκόλως ἐπίβουλος τοῦ Πύρρου.

Ἰ. ἰδ' Τοιαύτην λοιπὸν γνώμην ἔχων ὁ Γέλων, ἐκάλεσε τὸν Μυρτίλον νὰ τὸν φιλείσῃ, καὶ μεταξὺ τοῦ οἴνου, ἔπεν αὐτῷ τὸ μυστήριον, ὑποσχόμενος πολλὰ, ἂν φαρμακώσῃ τὸν Πύρρον διὰ τοῦ οἴνου, τὸ ὁποῖον εἶναι εὐκόλον εἰς αὐτόν. Ὁ δὲ Μυρτίλος ὑπεσχέθη, καὶ ἔδειξεν ὅτι τάχα θέλει καὶ αὐτὸς τὸν θάνατον τοῦ Πύρρου, ὥς ὁ Γέλων ἐπίστευσε, καὶ οὕτως ἀνέφερε τὸ πρᾶγμα εἰς βέβαιον πρὸς τὸν Νεοπτόλεμον. Ὁ Μυρτίλος ὅμως ἦλθεν εὐθὺς πρὸς τὸν Πύρρον, καὶ ἐφανερώσατο τὴν ἐπιβουλήν. Ὁ δὲ Πύρρος ἐπίστευσε μὲν, ἀλλ' ἤθελε νὰ γένη φανερώτερον τὸ πρᾶγμα, νὰ τὸ ἰξεύρωσι καὶ ἄλλοι, ἵνα μὴ φανῇ αὐτὸς εἰς τὸ

(α) Οἶον, βόδια συναιθισμένα καὶ γυμνασμένα εἰς τὴν γεωργίαν. Τοῦτο ἐνομιζέτο μέγα δῶρον τότε, ἐπειδὴ ἡ γεωργία εἶχε τὴν πρώτην τιμὴν μεταξὺ τῶν ἄλλων τέχνων.

χαινὸν πρωταίτιος. Ὄθεν λέγει τῷ Μυρτίλῳ, νὰ
 συστήσῃ εἰς τὸν Γέλιωνα ἔ, τὸν Ἀρχαιονοχόου αὐτοῦ
 Ἀλεξικράτην, νὰ ὁμιλήσῃ καὶ μετ' αὐτὸν περὶ τοῦ
 ἐπιχειρήματος· ἐπειδὴ αὐτὸς εἶναι οἰνοχόος, ἔ, δύ-
 ναται νὰ τὸ κατορθώσῃ εὐκόλως. Ὄθεν ἦλθε πρὸς
 τὸν Γέλιωνα ὁ Αλιξικράτης προδιατεθειμένος,
 καὶ ὁμιλήσαν, ἐσυμβουλευθήσαν, καὶ ἀπεφάσισαν,
 πῶς καὶ πότε νὰ γένη ἡ ἐπιχείρησις· ἔπειτα ὁ
 μὲν Γέλιων ἦλθε πρὸς τὸν Νεοπτόλεμον, καὶ εἶ-
 πε πῶς διέταξαν τὸ πρᾶγμα· ὁ δὲ Ἀλεξικράτης,
 πρὸς τὸν Πύρρον, καὶ εἶπε τὰ αὐτὰ, ὥς ἐξευ-
 ρον ἐπίσης τὴν ἐπιβουλήν, καὶ ὁ ἐπιβουλεύων, καὶ
 ὁ ἐπιβουλεύόμενος.

§. ιε'. Οὕτω τοίνυν ἐξαπατώμενος ὁ Γέλιων,
 καὶ συνεξαπατῶν καὶ τὸν Νεοπτόλεμον, ἐνόμι-
 ζον καὶ οἱ δύο, ὅτι προχωρεῖ εὐτυχῶς ὁ σκο-
 πὸς αὐτῶν, καὶ σχεδὸν τὸν εἶχον ὡς τετλειωμέ-
 νον, ὥς, ὁ Νεοπτόλεμος δὲν ἔξευρε τί ἔλεγεν ἀπὸ
 τὴν χαρὰν, καὶ διηγείτο εἰς τοὺς φίλους τὸ κα-
 τέρθωμα. Μίαν ἐσπέραν ἦλθεν εἰς τὴν ἀδελφὴν
 αὐτοῦ Καδμείαν, καὶ ἔφαγεν ἐκεῖ· ἔπειτα ὅταν
 ἦτον μόνου ἡ Καδμεία μετ' αὐτὸν εἰς τὸ δωμά-
 τιον, διηγήθη πρὸς αὐτὴν ὅλην τὴν ὑπόθεσιν,
 σοχαζόμενος, ὅτι δὲν ἀκούει ἄλλος τις, ἐν ᾧ

ἦτον καὶ μία ἄλλη γυνὴ ἐκεῖ. Ἡ γυνὴ αἴτη ἦ-
 του τοῦ Σάμωνος τοῦ ἐπιστάτου τῶν ποιμνίων
 τοῦ Νεοπτολέμου, καὶ ὠνομάζετο Φαιναρέτη.
 Ἦτον δὲ εἰς τὴν κλίνην πλαγιάσμενη καὶ πρὸς
 τὸν τοῖχον γυρισμένη, ὥς ἐνόμιζον, ὅτι κοιμᾶ-
 ται καὶ δὲν ἀκούει. Ἐκείνη ὅμως τὰ ἤκουσεν ὅ-
 λα, καὶ τὸ πρῶτον ἔρχεται πρὸς τὴν Ἀντιγόνην
 τὴν γυναῖκα τοῦ Πύρρου, καὶ τὰ λέγει, καθὼς
 τὰ ἤκουσεν. ὅθεν ἔμαθε καὶ αὐτὰ ὁ Πύρρος,
 πλην ἐσιώπησε καὶ ἡσύχαζε. Τριούτου δὲ μουσι-
 κὸν ἐφυλάχθη τοῦτο εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Πύρρου,
 ὥς ὁ Νεοπτόλεμος δὲν ἐδυνήθη νὰ μάθῃ, ὅτι
 ὁ Πύρρος γνωρίζει τοὺς σκοποὺς, καὶ βεβαίως
 θέλει προλάβῃ τὸν κίνδυνον. Ἐν τούτοις δὲ οἱ
 περισσότεροι δυνατοὶ καὶ μεγάλοι τῶν Ἡπειρω-
 τῶν ἔκλιναν πρὸς τὸν Πύρρον, καὶ παρεκύνουν
 αὐτὸν, νὰ μὴ εὐχαριστῆται μόνον εἰς τὸ μισθὸν
 βασιλείου τῆς Ἡπείρου, ἀλλὰ νὰ ἐλευθερωθῇ
 ἐκ τοῦ Νεοπτολέμου, καὶ νὰ μεταχειρισθῇ τὰ
 προτερήματα αὐτοῦ εἰς μεγαλύτερα πράγματα.
 Ταῦτα λοιπὸν ἀκούων ὁ Πύρρος, βλέπων καὶ
 τὴν ἐπιβουλήν ἐνεργουμένην καθ' αὐτοῦ, ἐθυσία-
 σε, καὶ ἐκόλεσε καὶ τὸν Νεοπτόλεμον εἰς τὸ δεῖ-
 πνον, καὶ ἐκεῖ τὸν ἐφόνευσε.

§. ις'. Οὕτως ἠλευθερώθη ὁ Πύρρος ἐκ τοῦ Νεοπτολέμου, καὶ ἔμεινε κύριος ὅλου τοῦ πατρικοῦ βασιλείου. Ὁ Πausanίας λέγει (α), ὅτι ὁ Πύρρος ἐπολέμησε πρῶτον τοὺς Κερκυραίους, καὶ ἐκυρίευσεν τὴν Κέρκυραν. Καὶ τοῦτον τὸν πόλεμον λέγει πρῶτον πρὸς Ἕλληνας τοῦ Πύρρου. Ἐπειδὴ ἡ Κέρκυρα πλησίον τῆς Ἠπείρου, καὶ νῆσος μεγάλη οὖσα, καὶ λιμένας καλοὺς ἔχουσα, εἶναι βλαβερὰ πρὸς τὴν Ἠπειρον· διότι ὁ ἐχθρὸς δύναται νὰ μεταχειρισθῇ αὐτὴν ὡς στρατόπεδον καὶ ὀρμητήριον, νὰ συναζῇ τὴν δύναμιν αὐτοῦ ἐκεῖ, νὰ παρασκευάζεται, ἔπειτα νὰ ἐφορμᾷ εἰς τὴν Ἠπειρον καὶ ἀνάγκης τυχούσης, νὰ καταφεύγῃ πάλιν ἐκεῖ, ὅπου ἔχει στρατόπεδα καὶ φρούρια ὠχυρωμένα· ὅθεν ἦτον ἀνάγκη, νὰ ἔχῃ ὁ Πύρρος τὴν Κέρκυραν, διὰ τοὺς σκοποὺς αὐτοῦ. Ὁ δὲ Πλούταρχος λέγει, ὅτι ἔλαβεν αὐτὴν ὕστερον προῖκα τῆς νεωτέρας γυναικὸς αὐτοῦ, ὡς μετ' ὀλίγον ῥηθήσεται. Ἐνθυμούμενος δὲ τὴν περιποίησιν καὶ εὐεργεσίαν τοῦ Πτολεμαίου καὶ τῆς Βερεικῆς, καὶ Θέλων νὰ φανῇ εὐγνώμων, ὠνόμασε τὸν πρωτότοκον ἐκ τῆς Ἀντιγόνης υἱὸν αὐτοῦ

(α) Ἀττικ. Ια'.

Πτολεμαίου. Ἐκτίσθαι καὶ πόλιν εἰς τὴν Χερσόνησον τῆς Ἠπείρου, καὶ ὠνόμασεν αὐτὴν Βερενίκην (α).

δ. εζ. Ἐπειτα δὲ θείων καὶ ἐπιχεισθῆ ἔργα μεγαλήτερα καὶ ἄξια τῶν προτερημάτων αὐτοῦ, ἐσυλλογίζετο πρὸς ποῖον μέος καὶ τρέψη τὰ Ἠπειρωτικὰ ὄπλα. Ἐπειδὴ δὲ ὁ πόλεμος τῶν Μακεδόνων ἤκμαζεν ἔτι καὶ κατετάραττε τὴν Ἑλλάδα καὶ Ἀσίαν, καὶ διὰ τὴν ἀμφίρροπον τύχην ἐφαίνετο ἄσατος καὶ ἀτελεύτητος, ἀπεφάσισε καὶ λάβῃ μέρος καὶ αὐτὸς, καὶ εὖρεν εὐλογου αἰτίαν τὴν ἐξῆς. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Κασσάνδρου ἐβασίλευσεν ὁ πρεσβύτατος υἱὸς αὐτοῦ Φίλιππος εἰς τὴν Μακεδονίαν. Ἄλλ' ἀπέθανε μετ' ὀλίγου, καὶ ὁ Ἀντίπατρος καὶ Ἀλέξανδρος οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐσασίασαν, καὶ ἐπολέμουν, ποῖος καὶ γένῃ βασιλεὺς τῆς Μακεδονίας. Καὶ ὁ μὲν Ἀντίπατρος ἐφόνευσεν τὴν μητέρα αὐτοῦ Θεσσαλονίκην, ἔπειτα κατεδίωκε τὸν Ἀλέ-

---

(α) Δὲν ἔξεύρω ποῦ εἶναι αὕτη ἡ Χερσόνησος τῆς Ἠπείρου. Αναφέρει δὲ ὁ Στράβων, ὅτι τὸ Βουθρωτὸν ἢ τὸν ἰδρυμένον, ἐν τόπῳ χερρόνησιζοντι, καὶ ἴσως τὸ ἀκρωτήριον τοῦτο λέγει Χερσόνησον ὁ Πλούταρχος.

ξανδρόν. Ὁ δὲ Ἀλέξανδρος σενοχωρούμενος, ἐζήτησε σύμμαχον καὶ τὸν Πύρρον, καὶ τὸν Δημήτριον. Ἐπειδὴ δὲ ὁ Δημήτριος εἶχεν ἄλλους παλέμους εἰς τὴν Πελοπόννησον τότε, καὶ Ἐβραδυνέν, ὑπεσχέθη ὁ Πύρρος, ἀλλ' ἐζήτησε πρῶτον τινὰς τόπους τῆς Μακεδονίας, μισθὸν τῆς συμμαχίας· οἱ δὲ τόποι οὗτοι ἦσαν ἡ Νυμφαία, καὶ τὰ παραθαλάσσια τῆς Ἰλλυρίας, ὅπου εἶναι τῶρα ἡ Αὐλὼν, τὰ ὅποια εἶχον τότε οἱ Μακεδόνες· ἔτι δὲ καὶ τὴν Ἀμβρακίαν, Ἀκαρνανίαν, καὶ Ἀμφιλοχίαν. Τούτους τοὺς τόπους ἐκυρίευσεν ὁ Κάσσανδρος πρότερον. Ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἐλπίζων νὰ λάβῃ ὅλην τὴν Μακεδορίαν διὰ τῆς βοήθειας τοῦ Πύρρου, ἔδωκε τοὺς ῥηθέντας τόπους.

§. ιη'. Μετὰ δὲ ταῦτα, παραλαβὼν τοὺς τόπους ὁ Πύρρος, καὶ διατάξας τὰς φρουράς, ἐσράτευσεν ἐναντίον τοῦ Ἀντιπάτρου, καὶ ἐκυρίευσεν τὰ πόλεις αὐτοῦ, ὥστε ἠύξανεν ἡ δύναμις τοῦ Ἀλεξάνδρου. Ὁ Ἀλέξανδρος ὅμως βλέπων τοιοῦτον σύμμαχον δραστήριον καὶ μεγαλεπίβολον εἰς τὸ βασίλειον αὐτοῦ, εἶχε πολλὴν ὑποψίαν. Ὁ δὲ Λυσιμαχος βασιλεὺς τῆς Θράκης, ἤθελε νὰ βοηθήσῃ τὸν Ἀντίπατρον, καὶ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ὁρμὴν τοῦ Πύρρου· ὅμως δὲν ἐδύνατο, ἐπειδὴ εἶχε